

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ اللَّیْلَ

لِتَسْکُنُوْا فِیْهِ وَالتَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ

لِقَوْمٍ یَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٧﴾

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

اِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّیْلِ - اَوْ اَمْسَيْنِیْمُ -

فَکَفُّوا صِبْیَانِکُمْ، فَاِنَّ الشَّیَاطِیْنَ تَنْتَشِرُ حِیْنَئِذٍ

GENÇLER VE GECELER

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), bir gün gençlerin yoğun bulunduğu bir ortamda; **“Allah, gayr-i meşrû istekler peşinde olmayan genci pek beğenir”**¹ sözüyle onları müjdelemişti. İşte bu müjde, gençlerin hayatında önemli bir etken oldu. İlk Müslümanların çoğunluğunu oluşturan gençler, Allah Rasûlünün etrafında toplanarak, onun en sâdik yardımcıları arasında yer aldılar. Gönülleri Allah ve Peygamber sevgisiyle dolu bu gençler Bedir, Uhud ve Hendek başta olmak üzere Müslümanların karşılaştığı her türlü zorluğa göğüs gerdiler. Onlar, Allah’ın ismini duyurmak ve insanî değerleri yeryüzünde yaymak için büyük çaba sarf ettiler. Bu sadakat ve hizmetin karşılığı olarak birçoğu daha dünyada iken cennetle müjdelenerek kendilerinden sonra gelen nice yiğitlere örnek oldular.

Değerli Mü’minler!

Hz. Peygamber ve ashab-ı kiramın bize bıraktığı miras böyleyken, ne acıdır ki, çoğu zaman acı bir söz söylemeye dahi kıyamadığımız evlatlarımızın yanlışlarını

görmezden gelerek onlara en büyük kötülüğü biz yapabiliyoruz. Geçici dünya mutlulukları uğruna onların ebedi mutluluklarını ihmal edebiliyoruz. Böylece en büyük kayıplarımızı, üzerimize düşen bu önemli sorumluluğumuzu yerine getirmediğimizden yaşıyor ve geleceğimizin teminatı gençlerimizi yanlış yollarda bırakabiliyoruz.

Evladımızın başına bir sıkıntı gelmesi bizi uykusuz bırakırken, onların yanlış yollara sapması bizi neden uykusuz bırakmıyor? Bu dünyanın sıkıntısı önemliyken ahiretin sıkıntısı neden yok sayılıyor? *“Biz yaşayamadık, onlar yaşasın”* düşüncesini neden gençlerimizin ahiret hayatları için de istemiyoruz?

Aziz Müslüman Türk Kardeşlerim!

Bugün **“gece hayatı”** denilen bir yaşam tarzı, ne yazık ki gençlerimizin hayatında her geçen gün biraz daha yayılmaktadır. Pek çok gencimiz gündüzlerini uyuyarak, gecelerini ise farklı farklı ortamlarda ve bazen de çok yanlış yollarda geçiriyor. Oysa insanın fitratına uygun olan şey; insanın gece dinlenmesi, gündüz ise işlerini görmesidir. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de bu husus, hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede şöyle ifade edilmiştir:

“İçinde dinlenesiniz diye geceyi, (işlerinizi) görmenizi sağlasın diye gündüzü size bahşeden O’dur. Kuşkusuz dinlemesini bilen bir topluluk için bunda dersler vardır.”²

Başta okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz; **“Güneş batıp gece karanlığı bastığında, çocuklarınızı dışarı çıkmaktan men ediniz. Çünkü, şeytanlar o sırada etrafa dağılıp faaliyete geçerler...”**³ buyurarak bu konuda son derece dikkatli olunması gerektiğini ifade etmiştir.

Öyleyse biz de bu uyarılara kulak vermeli ve geleceğimizin teminatı olan gençlerimizin hayatındaki yanlışları düzeltmeye gayret etmeliyiz.

¹ Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, IV, 151.

² Yunus, 10/67.

³ Buhari, Eşribe, 22.